

Torsdag den 23. juni 2011

Status og fremtidige synergier med henblik på øget effektivitet mellem EFRU og andre strukturfonde

P7_TA(2011)0286

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om status og fremtidige synergier med henblik på øget effektivitet mellem EFRU og andre strukturfonde (2010/2160(INI))

(2012/C 390 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 174, stk. 1, og artikel 175, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽¹⁾, især artikel 9, stk. 4,
- der henviser til Rådets beslutning 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2009 om samhørighedspolitik: Realøkonomiske investeringer ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om komplementaritet og samordning af samhørighedspolitikken med foranstaltninger til udvikling af landdistrikter ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om grønbog om territorial samhørighed og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om gennemførelsen af synergivirkninger af midler øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning og udvikling i byer og regioner samt i medlemsstaterne og i EU ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikken bidrag til opfyldelse af Lissabon-målsætningerne og EU2020-målene ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om realisering af et indre marked for forbrugere og borgere ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EFT C 15 E af 21.1.2010, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 113.

⁽⁵⁾ EFT C 117 E af 6.5.2010, s. 46.

⁽⁶⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 65.

⁽⁷⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 104.

⁽⁸⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 120.

⁽⁹⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 84.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0356.

Torsdag den 23. juni 2011

- der henviser til sin beslutning af 14. december 2010 om god forvaltningspraksis i EU's regionalpolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens 20. årsrapport om gennemførelse af strukturfondene i 2008 af 21. december 2009 (KOM(2009)0617/2),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om "Europa 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" (KOM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 om samhørighedspolitik: Strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013 (KOM(2010)01110),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2010 "Regionalpolitikens bidrag til intelligent vækst i Europa 2020" (KOM(2010)0553),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010 om revision af EU's budget (KOM(2010)0700),
- der henviser til Kommissionens femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid (den "femte samhørighedsrapport") af november 2010,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 om konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed (KOM(2010)0642),
- der henviser til skrivelse til formanden for Kommissionen fra medlemmerne af Kommissionen med ansvar for regionalpolitik, for fiskeri og maritime anliggender, for beskæftigelse, sociale anliggender og inddragelse og for landbrug og udvikling af landdistrikterne,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0141/2011),
- A. der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal udvikle og fortsætte indsatsen for at styrke EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed for at fremme en harmonisk udvikling af Unionen som helhed,
- B. der henviser til betragtning 40 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, som fastslår, at programmeringen bør sikre samordning af fondene indbyrdes og med de andre eksisterende finansielle instrumenter, EIB og Den Europæiske Investeringsfond (EIF), og at en sådan samordning også bør omfatte udarbejdelse af komplekse finansielle ordninger og offentlig-private partnerskaber,
- C. der henviser til, at Kommissionen i Europa 2020-strategien forpligtede sig til at mobilisere EU's finansielle instrumenter – herunder Fonden for Udvikling af Landdistrikter og strukturfondene, F&U-programmer, transeuropæiske net (TEN), rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP) og EIB – som del af en konsekvent finansieringsstrategi, der samler EU's og medlemsstaternes offentlige og private finansiering inden for rammerne af strategiens flagskibsinitiativ "Et ressourceeffektivt Europa", hvorved behovet for sammenhæng mellem politikker og instrumenter afspejles,
- D. der henviser til, at den femte samhørighedsrapport klart anerkender, at en tæt koordinering af offentlige politikker på alle niveauer er en forudsætning for effektivt at kunne fremme den regionale udvikling,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0468.

Torsdag den 23. juni 2011

- E. der henviser til, at Rådet i sine konklusioner vedrørende Kommissionens strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken af 14. juni 2010 understregede "behovet for yderligere at forbedre koordineringen af samhørighedspolitikken og andre EU-politikker og nationale politikker, hvor det er nødvendigt for at øge effektiviteten i opfyldelsen af fælles mål på en fælles, koordineret måde" samt "den reelle merværdi, der skabes af én strategisk tilgang og af fælles gennemførelsesregler for EFRU, Samhørighedsfonden og ESF inden for samhørighedspolitikken generelle rammer",
- F. der henviser til brevet adresseret til kommissionsformand José Barroso, hvori kommissærerne med ansvar for regionalpolitik, for maritime anliggender og fiskeri, for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og inklusion samt for landbrug og udvikling af landdistrikter anerkendte "behovet for at styrke integrationen af de forskellige EU-politikker for at opnå den bæredygtige og rummelige økonomiske udvikling, som EU skal opnå" og stillede forslag om en "udarbejdelse af en fælles strategisk ramme på EU-plan for EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EFF for perioden efter 2013",
- G. der henviser til, at reformen af strukturpolitikken for programmeringsperioden 2007-2013 førte til, at udvikling af landdistrikterne blev adskilt fra strukturfondenes generelle rammer,
- H. der henviser til, at en rationalisering af udgifterne kræver, at effektiviteten og virkningen af politikkerne på EU-plan samt på nationalt, regionalt og lokalt plan højnes, og at tættere koordinering og komplementaritet er væsentlige elementer i moderniseringen af samhørighedspolitikken i fremtiden,
- I. der henviser til, at faktiske synergier i fraværet af en understøttende politisk ramme i høj grad afhænger af modtagernes organisatoriske og strategiske kapacitet til at kombinere støtte fra forskellige EU-instrumenter,
- J. der henviser til, at en tilgang baseret på lokal udvikling kan bidrage væsentligt til samhørighedspolitikken effektivitet og virkning, og til at samhørighedspolitikken fortsat er et centralt instrument, når det gælder om at håndtere specifikke udfordringer i ethvert område, hvorimod fokus på den bymæssige dimension af samhørighedspolitikken, der afspejler bredere funktionelle områder, skal ledsages af afbalancerede vilkår for en synergisk udvikling af såvel byområder, forstadsområder som landdistrikter,
- K. der henviser til, at der er et akut behov og desuden et pres for at konsolidere de offentlige budgetter, hvilket kræver mere innovative foranstaltninger, som kan øge virkningen af alle til rådighed værende midler, samt at en effektiv koordinering af politikker og instrumenter vil spare tid og ressourcer og medføre reelle gevinster hvad angår virkning og effektivitet,
- L. der henviser til, at man skal koordinere og søge synergier både horisontalt (med konsekvens i de forskellige politikker) og vertikalt (med samarbejde og koordinering mellem de enkelte styringsniveauer),
- M. der henviser til, at en opsplittet strategi kan føre til manglende politikdækning, overlapning eller endog modstridende politikker, modstridende offentlige foranstaltninger og overlapning af ressourcer med konsekvenser for både offentlige politikkers regionale effektivitet og for deres nationale virkning, og at der i Kommissionens seneste politiske dokumenter ikke synes at være lagt tilstrækkelig vægt på selve ideen med en integreret strategi,
- N. der henviser til, at en mere integreret, konsekvent, effektiv og virkningsfuld samhørighedspolitik kræver, at der ydes en større indsats for at tilpasse EU's politikker til de specifikke behov og aktiver i Unionens forskellige territorier og regioner,

Torsdag den 23. juni 2011

- O. der henviser til, at de strategiske retningslinjer – inden for rammerne af de generelle retningslinjer for bedre adgang til finansiering – kræver en bedre koordinering mellem fondene,
- P. der henviser til, at de strategiske retningslinjer udtrykkeligt opfordrer til fremme af synergier mellem struktur- og beskæftigelsespolitikker samt politikker for udvikling af landdistrikter; understreger, at medlemsstaterne i denne forbindelse bør skabe synergi og sammenhæng mellem de foranstaltninger, der på et bestemt territorium og virksomhedsområde skal finansieres af EFRU, Samhørighedsfonden, ESF, Den Europæiske Fiskerifond (EFF) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL); der endvidere henviser til, at de strategiske retningslinjer også fastsætter, at de vigtigste vejledende principper i forhold til skillelinjen og mekanismerne til koordinering af foranstaltninger, der er støttet af de forskellige fonde, bør defineres i nationale strategiske referencerammer/strategiplaner,
- Q. der henviser til, at Rådet i sine konklusioner af 21. februar 2011 om den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed anmodede Kommissionen om at overveje muligheden af at oprette flerfondsprogrammer,
- R. der henviser til, at nogle regioner i EU grænser op til tredjelande, der modtager støtte fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), og til, at der bør være mulighed for særligt at fremhæve synergier mellem finansieringen af visse projekter, således at udviklingspotentialet for europæiske regioner i denne situation kan øges;
- S. der henviser til, at det i midtvejsrevisionen anerkendes, at budgetfleksibiliteten er begrænset, og at der selv inden for programmerne er forhold, der gør det vanskeligt at foretage omprioriteringer; bemærker endvidere, at effektiviteten hæmmes af uoverensstemmelser mellem programmerne samt tunge administrative byrder,
- T. der henviser til, at det i den nuværende efterkrisesituation i højere grad end før er vigtigt at forstå processerne i medlemsstaternes økonomier samt de resultater, der er opnået ved hjælp af EU-midler,
- U. der henviser til, at det er vigtigt at sikre synligheden og den "europæiske medværdi" af EU-bidraget,

Tid og sted for større koordinering og synergier

1. opfordrer til, at der allerede stilles forslag om en fælles strategisk ramme for næste programperiode efter 2013 med henblik på at sikre en fælles tilgang og udnytte synergierne mellem alle de foranstaltninger, der i praksis tjener til at fremme samhørighedspolitikens mål, som er fastlagt i traktaterne, og som finansieres gennem EFRU, Samhørighedsfonden, ESF, ELFUL samt EFF;
2. påpeger, at samhørighedspolitikens mål bør være en bæredygtig, intelligent og inklusiv økonomisk vækst, som er jævnt fordelt både territorielt og socialt, mindske af udviklingsforskelle mellem regioner, jobskabelse, bedre livskvalitet, uddannelse af arbejdstagere til nye job, bl.a. inden for bæredygtig økonomi, social og territorial samhørighed samt gennemførelse af den europæiske sociale model, som bidrager til samhørighed og konkurrenceevne for europæisk økonomi;
3. understreger, at samhørighedspolitikken bør anvendes til opnåelse af bæredygtig vækst i EU og en retfærdig og jævn fordeling af velfærd gennem fremme af konkurrence og ved at tilstræbe mindre samfundsøkonomiske forskelle mellem regionerne i EU;

Torsdag den 23. juni 2011

4. anser samhørighedspolitikken for at være en af grundpillerne for en økonomisk politik i EU til fremme af en langsigtet investeringsstrategi og social integration; anser samhørighedspolitikken for at være en garant for støtte til de mindst udviklede regioner og ugunstigt stillede grupper, der kan føre til en afbalanceret og harmonisk udvikling i Den Europæiske Union; bemærker, at den europæiske merværdi beror på den omstændighed, at EU's økonomiske succes kan komme alle til gode; slår derfor til lyd for, at samhørighedspolitikken fastholdes på et uafhængigt grundlag med en solid finansiering;
5. glæder sig over forslaget i Kommissionens meddelelse om revisionen af budgettet, om at Kommissionen skal vedtage en fælles strategisk ramme med henblik på at styrke integrationen af EU's politikker for gennemførelse af Europa 2020-strategien; opfordrer i denne forbindelse til tiltag for at fremme synergier mellem finansieringsmodaliteterne for flagskibsinitiativerne i Europa 2020-strategien; påpeger imidlertid, at forbedrede synergier mellem de foranstaltninger, som finansieres af de fem ovennævnte fonde inden for en fælles strategisk ramme, ikke alene er afgørende for opfyldelsen af Europa 2020-målene, men også og hovedsageligt for opfyldelsen af målene for samhørighedspolitikken som fastlagt i traktaten;
6. glæder sig over den femte samhørighedsrapport, som, skønt den først og fremmest sætter fokus på regionernes og samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelsen af Europa 2020-målene, ikke desto mindre indeholder en række konklusioner, som understreger den afgørende rolle, som forbedrede synergier spiller for strukturfondene, herunder Samhørighedsfonden;
7. mener, at anvendelsen af midler inden for samhørighedspolitikken skal rationaliseres ved at reducere fragmenteringen af de finansielle instrumenter og kanaler og ved at tilskynde til en større komplementaritet mellem de forskellige finansieringsinstrumenter, og glæder sig over Kommissionens forslag om at foretage en bedre prioritering og koncentrere EU-ressourcer og nationale ressourcer om et antal tematiske prioriteter med henblik på at styrke koordineringen af midlerne med mulighed for at underbygge denne politiks strategiske karakter; understreger imidlertid, at medlemsstaterne samt regionale og lokale myndigheder stadig skal have tilstrækkelig fleksibilitet til at tilpasse prioriteterne til netop deres udviklingsbehov;
8. glæder sig over Kommissionens forslag om partnerskabskontrakter om udvikling og investeringer, der har til formål at forbedre koordineringen mellem fællesskabsmidlerne og national finansiering af mål og programmer; understreger nødvendigheden af at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen og gennemførelsen af disse kontrakter; opfordrer til at koordinere disse kontrakter med de nationale reformer af sektorpolitikker med territoriale indvirkninger (f.eks. transport og infrastrukturer til F&U);
9. understreger, at mange økonomiske udviklingsinitiativer inden for rammerne af samhørighedspolitikken ikke alene skaber muligheder, som det ville være ønskeligt at udnytte, men at man for at udnytte disse muligheder optimalt også er nødt til at tage højde for visse menneskelige og fysiske faktorer (eksempelvis fører infrastrukturelle forbedringer ikke automatisk til højere vækst, hvis ikke de følges op af investering i uddannelse, erhvervsliv og innovation); mener derfor, at forbedrede synergier mellem EFRU, ESF og Samhørighedsfonden vil sikre, at disse fondes kapacitet til at skabe udvikling udnyttes fuld ud;
10. gør opmærksom på den rolle, som Den Europæiske Fond for Regionaludvikling spiller for den faktiske udnyttelse af ESF, i betragtning af at EFRU er ansvarlig for tilvejebringelsen af betingelser såsom infrastruktur og passende adgang, uden hvilket beskæftigelsesrelaterede investeringer ikke kan blive effektive;
11. understreger, at den økonomiske krise har gjort det endnu mere påkrævet med foranstaltninger i de sektorer, som ESF vedrører, navnlig til støtte af beskæftigelsen, erhvervsomsikling, social integration og fattigdomsbekæmpelse;
12. understreger, at ESF som støtteinstrument for videreuddannelse, erhvervelse af kvalifikationer og erhvervsomsikling bør betragtes som et vigtigt redskab, hvis potentiale ikke er blevet udnyttet fuldt ud, til fremme af inklusiv og effektiv vækst og af et Europa, som bygger sin konkurrenceevne på viden;

Torsdag den 23. juni 2011

13. understreger, at en fokuseret og koordineret politikudformning ville sikre prioriteringen af de investeringer, der har størst indvirkning på konkurrencen og den økonomiske udvikling i regionerne;
14. mener, at de trufne foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne under ELFUL og til fremme af en bæredygtig udvikling af fiskeriområderne under EFF bør integreres i en fælles ramme med de andre strukturfonde, det være sig EFRU, Samhørighedsfonden og ESF; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge, i hvilket omfang en samlet tilgang til udvikling af landdistrikter og fiskersamfund i overensstemmelse med målet om territorial samhørighed kan sikres ved at lægge foranstaltningerne til lokal udvikling, som finansieres af de to pågældende fonde, ind under "samhørighedsparaplyen" eller som absolut minimum gennem tydeligere synergier mellem alle fondene; mener, at en sådan tilgang vil tage højde for samspillet med nøglepolitikker med territorial virkning, og at den vil give dem, der er aktivt inddraget i udviklingsprocesserne på regionalt og lokalt plan, mulighed for at føre en effektiv stedbaseret politik, der er tilpasset de territoriale behov i landdistrikter og fiskeriområder eller på mindre øer;
15. understreger, at koordineringen bør øges yderligere både mellem samhørighedspolitikken instrumenter generelt (EFRU, ESF og Samhørighedsfonden) og mellem de foranstaltninger, der finansieres gennem disse instrumenter, samt de aktiviteter, der gennemføres under TEN, det syvende rammeprogram og CIP;
16. mener, at synergier kan være relevante for målet om territorielt samarbejde mellem EFRU og førtiltrædelses- samt naboskabsinstrumenter i forbindelse med grænseoverskridende projekter; opfordrer Kommissionen til at undersøge, i hvilke tilfælde der også kunne tilstræbes koordinering med andre instrumenter for de eksterne aspekter af EU's politikker som f.eks. EUF;
17. mener, at denne gensidige styrkelse og koordinering af EU's politikker utvivlsomt vil sikre et optimalt udbytte af EU-budgettet; opfordrer til at udvikle finansieringstekniske initiativer såsom de instrumenter, der finansieres af EIB, og til at anvende disse instrumenter i større omfang;
18. fremhæver imidlertid, at mange medlemsstater har svært ved at koordinere de forskellige fonde og angiveligt har udtrykt bekymring over manglen på synergi og i visse tilfælde endda over overlapning mellem fondene; understreger i den forbindelse, at det på grund af fondenes komplekse forvaltningsregler kræver en for høj institutionel kapacitet at overvinde hindringerne og på tilfredsstillende vis koordinere gennemførelsen af fondene; understreger betydningen af medfinansiering og af den nødvendige forenkling af reglerne herfor med henblik på at øge synergierne mellem strukturfondene;
19. understreger, at den forenkling, som er afgørende for samhørighedspolitikken succes, skal gennemføres såvel på nationalt som på regionalt plan, hvorved resultaterne kan forbedres; opfordrer Kommissionen til at foreslå en enklere struktur for fremtidens politik med udgangspunkt i større fleksibilitet, proportionalitet og synlighed i forbindelse med anvendelsen af fondene for at lette fuldstændig og hurtig udnyttelse af bevillingerne;
20. minder om, at en af de vigtigste grunde til, at EFRU og de andre strukturfonde har haft vanskeligt ved effektivt at kanalisere penge til projekter med større mulighed for at skabe økonomisk udvikling og beskæftigelse har været et for stort fokus på udnyttelseskapacitet frem for resultater;
21. går ind for en mere resultatorienteret samhørighedspolitik, som i mindre grad er fokuseret på udgifters og procedurers regelmæssighed, men som skaber en reel balance mellem tiltagenes kvalitet og den økonomiske og administrative kontrol; anbefaler, at der indføres egnede evalueringsmekanismer for at forbedre den institutionelle og administrative kapacitet i de organer, der har ansvaret for forvaltningen af programmer, hvilket vil bidrage til at øge udgifternes kvalitet og sænke fejlniveaue;
22. går ind for en mere enkelt opbygget og mere fleksibel fremtidig samhørighedspolitik, der gør det lettere at sikre, at fondene udnyttes optimalt og er mest muligt effektive;

Torsdag den 23. juni 2011

23. understreger, at europæisk merværdi kan og skal opnås gennem større synergi mellem samhørighedspolitikens finansieringsinstrumenter og en bedre koordinering mellem disse og andre finansieringsinstrumenter;

Et mål: samhørighed - et sæt instrumenter til at nå det

24. mener, at fælles regler for forvaltning, egnethed, revision og rapportering for projekter, der finansieres af EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EFF (navnlig hvad angår foranstaltninger til fremme af den økonomiske diversificering i landdistrikter og fiskeriområder) ikke alene vil spille en vigtig rolle med hensyn til at fremme en effektiv gennemførelse af samhørighedspolitikens programmer, men også i væsentlig grad vil bidrage til at skabe forenkling; mener endvidere, at dette vil lette såvel modtagerens brug af midlerne som de nationale myndigheders forvaltning af fondene, hvilket både mindsker fejlrisikoen og skaber den differentiering, der er nødvendig for at afspejle de enkelte politikkers, instrumenters og modtageres særlige karakteristika og endvidere fremmer mindre aktørers deltagelse i samhørighedspolitikens programmer og letter absorptionen af de tilgængelige midler, under forudsætning af at denne forenkling ledsages af en tilstrækkelig finansieringsramme afsat til teknisk bistand;

25. kræver, at Den Europæiske Socialfond fortsat skal holdes inden for rammerne af forordningen om generelle bestemmelser for Samhørighedsfonden; understreger derfor behovet for at opretholde og forstærke modellen med én generel forordning, der omfatter regler for forvaltning, egnethed, revision, kontrol og rapportering kombineret med korte og fokuserede fondsspecifikke forordninger, der afspejler de enkelte fondes særlige politiske mål; understreger endvidere, at der skal foregå koordinering på alle planer af den politiske beslutningstagning fra strategisk planlægning over gennemførelse og udbetaling til afslutning, revision, kontrol og evaluering;

26. opfordrer Kommissionen til at undersøge de mest effektive metoder til at øge synergiene på det praktiske niveau; foreslår i den henseende, at man overvejer at give medlemsstaterne mulighed for at vælge at have ét fælles operationelt program pr. region eller et tværregionalt operationelt program inden for rammerne af de makroregionale strategier omfattende forskellige fonde (EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EFF) med én fælles forvaltningsmyndighed under særlig hensyntagen til regionernes bidrag til en decentraliseret tilgang og til bevillingen af større selvstændighed og fleksibilitet til regionerne for at give dem mulighed for at deltage i deres egne strategier og øge værdien af de regionale og lokale administrative niveauer; foreslår medlemsstaternes nationale forvaltningsmyndigheder at udarbejde de fremtidige driftsprogrammer, så de er behørigt tilpasset lokale og regionale mål;

27. opfordrer Kommissionen til at overveje flerfondsprogrammer for medlemsstater og regioner, der ønsker at bruge dem; mener, at denne foranstaltning vil bidrage til at arbejde på en mere integreret og fleksibel måde og øge effektiviteten af de forskellige fonde (EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL, EEF og det syvende rammeprogram for forskning);

28. Opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til revision af bestemmelserne om krydsfinansiering og på baggrund af pålidelige og omfattende data om anvendelsen og virkningen af disse bestemmelser mindske hindringerne for anvendelsen heraf med henblik på at sikre større forenkling og retssikkerhed i forbindelse med bestemmelsernes anvendelse i forhold til den aktuelle situation;

29. opfordrer til at præcisere det territoriale anvendelsesområde og harmoniseringen af reglerne om støtteberettigelse mellem EFRU og ELFUL i landdistrikter og forstadsområder med henblik på at undgå meningsløs overlappning mellem dem; fastholder nødvendigheden af et tæt samarbejde om udvælgelse af og tilsyn med projekter, der finansieres af disse to fonde på et givent territorium;

30. understreger merværdien af krydsfinansiering mellem EFRU og ESF for fleksibiliteten af sociale integrationsprojekter og integrerede udviklingsstrategier; opfordrer Kommissionen til, at der indføres en ordning med et samlet kontaktpunkt, der kan give de interesserede praktisk vejledning, oplysninger og rådgivning, med henblik på at sikre borgerne ajourførte oplysninger om såvel krydsfinansiering som synergi mellem midler generelt; understreger desuden, at det er vigtigt, at borgerne gøres bekendt med denne forenkling, og at formålet med den er at begrænse informationsbehovet til det nødvendige minimum.

Torsdag den 23. juni 2011

31. mener, at udviklingen af menneskelige ressourcer og bedre informationsspredning er forudsætninger for en succesfuld ressourceudnyttelse og for en omhyggelig gennemførelse af de forskellige projekter;
32. understreger samtidig betydningen af at øge den administrative kapacitet i medlemsstaterne på regionalt og lokalt plan samt blandt interessenterne med henblik på at overvinde hindringerne for effektive synergier mellem strukturfonde og andre fonde og understøtte en effektiv politikudformning og -gennemførelse; insisterer på, at Kommissionen skal spille en vigtig rolle i denne sammenhæng;
33. opfordrer Kommissionen til at øge såvel den tekniske bistand som uddannelse af nationale, regionale og lokale administrationer for at styrke kapaciteten og viden om regler vedrørende gennemførelsesrelaterede problemer;
34. opfordrer medlemsstaterne til at prioritere investering i institutionel kapacitet og til at forenkle deres nationale bestemmelser med henblik på at nedbringe den administrative byrde og øge deres udnyttelseskapacitet;
35. minder i denne forbindelse om det vigtige bidrag, som respekt for nærhedsprincippet og princippet om forvaltning på flere myndighedsniveauer yder med hensyn til at fremme samarbejdet mellem de forskellige besluttende organer og styrke synergierne mellem de forskellige finansieringsinstrumenter;
36. anser arbejdsmarkedets parter aktive deltagelse i form af en uafbrudt social og territorial dialog for at være af afgørende betydning for en bedre udnyttelse af fondene;
37. erkender, at den økonomiske krise har en uensartet indvirkning både på EU's område og borgerne, mener, at den nye strategi for anvendelsen af midlerne vil blive mere effektiv, hvis den involverer de regionale og lokale forvaltningsniveauer, som har mulighed for at anvende de strategiske målsætninger på de lokale forhold, bl.a. gennem en struktureret dialog med samtlige berørte parter, organisationer, som fremmer ligestilling, arbejdsmarkedsparter og ngo'er, men også finans- og pengeinstitutter; understreger behovet for at sørge for en tilstrækkelig margin for regionale og lokale behov ved formuleringen af politiske mål;
38. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en europæisk vejledning vedrørende forvaltning på flere myndighedsniveauer og til at tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre den i overensstemmelse med de lokale og regionale mål og udvide samhørighedspolitikken forvaltningsmekanismer (dvs. programmeringen, finansieringen og gennemførelsen i et partnerskab mellem det nationale, regionale og lokale plan) til de fonde, der er omfattet af den planlagte fælles strategiske ramme, med det mål at øge effektiviteten og virkningen af de offentlige midler;
39. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med dens udarbejdelse af den nye fælles strategiske ramme og fremsættelse af forslag til forordninger at inkludere bestemmelser, ved hjælp af hvilke lokale og regionale partnerskaber (byer, funktionelle regioner, sammenslutninger af lokale myndigheder) kan indarbejde de forskellige EU-finansieringskilder i en sammenhængende og integreret ramme i deres respektive områder;

*

* *

40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.
-